

Za našo deco.

Čarobna lutka.

Bilo je pred davnim, davnim časom, ko so po svetu hodile vile.

Pomlad. Na trgovini Petra Zavidiča so bila okna in vrata na široko odprta, da bi mogel vanjo tihi pomladni vetrič.

Peter je bil slaven izdelovatelj lutk. Otroci so za njegovimi lutkami kar noreli. Treba pa je bilo tudi videti lepe voščene obraze lutk, njihove lase in prijazne oči! In kakšno delo je to bilo! Mogli ste tako lutko pustiti na solncu, ko je najhuje pripekalo, in ni se bilo treba bati, da bi se ji nasek raztopil. Kupci so bili zelo zadovoljni. Lutke so bile kmalu razprodane. Eh! Peter bi bil lahko srečen človek, če ne bi bil postal len in nevoščljiv.

Na drugi strani ceste je bila delavnica Antona Radičiča. To je bil zelo spreten zlatar, pa tudi gibčen in družaben mladenič. Njegova trgovina je bila v jutro prva odprta. V njej je Anton ves dan prepeval kakor škrjanček in delal kakor čebela.

Peter Zavidič je često stal brez posla na pragu svoje delavnice in se je jezil, da se poleg izdelave lutk ni izučil še kake druge obrti. Glej, koliko zlatih in srebrnih reči je izdeloval Anton! Nekoč je videl, kako je vstopil v Antonovo trgovino mestni načelnik, kako je naštel

na prodajalno mizo mnogo denarja in kako je vzel nato s seboj veliko srebrno posodo. Peter je kar zelenel zavisti. Ni hotel premisliti, koliko časa je moral delati Anton na okraskih posode. Pa tudi tega ne, koliko časa je sploh trajalo, preden se je priučil delu z zlatom in srebrom.

Lepega poletnega dne je bil Peter posebno slabe volje. Ko je zaprl trgovino, je odšel na polje, da bi se malo razvedril. Ko je postal truden, je sedel pod velik star hrast.

Nad njim je prepeval slavček svojo večerno pesem. Pred njim je žuborel potoček. Peter ni čul niti prvega, niti drugega, ker mu je bila glava polna zlobnih in mračnih misli. Vedno mu je bil Anton pred očmi. Znočilo se je, pa je še sedel, poln zavisti, na istem mestu. Slavček je že bil utihnil. Dolgo časa je tako sedel. Nankrat se mu je zdelo, da prihajajo iz daljave nekaki zvoki. Prihajali so vse bliže in bliže. Nazadnje je razločil trobente in bobne. Glasba je postala tako jasna in močna, kakor da bi prihajala iz votlega debela breze, ki je stala par metrov stran.

(Dalje sledi.)

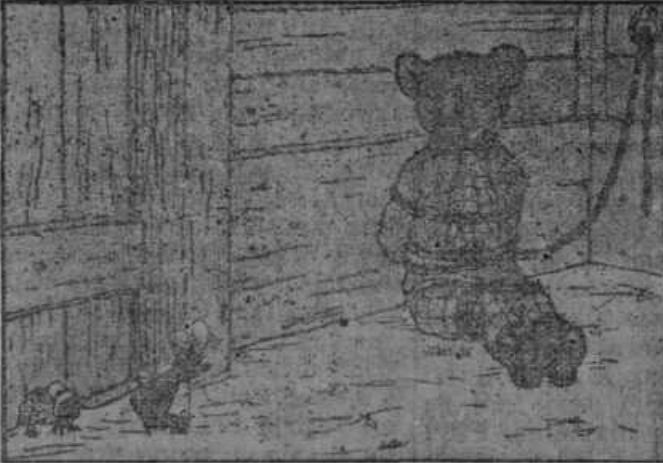
Medvedek.

(Povest v slikah.)

41. Miškovi prijatelji.

Ko je pehala čarovnica Miška v zapor, sta jo opazovali dve miški: Črna in Bela. Bili sta skriti v travi. Obe sta bili v strahu za Miškovo življenje. Bela pravi: »Glej no, čarovnica že odhaja iz kolibe. Pohitite, da videve ubogega Miška.«

42. Miški tolažita Miška.

Miški zlezeta v kočuro spodaj pri vratih ter uprašata Miška: »Kako se ti godi, reva Miško?« On jima odgovori, kako nepopisno rad bi še videl svojo rojstno hišo, očeta ter mater. Miški ga tolažita: »Ne boj se, Miško? Pomoč je blizu, boš pobegnil.«

(Dalje sledi.)

Sreča v stari knjigi.

Mlada Angležinja je študirala rastlinoslovje ali botaniko na vseučilišču v Cambridgeu, dasi njena družina ni bila zadovoljna s stroko, ki si jo je izbrala, češ, da ne obeta mnogo kruha. Toda dekle ima svojo glavo in te dni je bila njena vztrajnost bogato obdarjena.

V stari, debeli rastlinski knjigi iz vseučiliške knjižnice je te dni odkrila, da sta dva lista zlepljena skupaj. Ko ju je skrbno odprla, je v svoje presenečenje odkrila, da sta skrivala oporoko nekega Beverleya, ki je umrl pred 30. leti v Ameriki. Zadnja leta svojega življenja je mož porabil za to, da si je osnoval ogromno rastlinsko zbirko in da je napisal debelo knjigo o svojih raziskovanjih. V prepričanju, da se bo le malo ljudi zanimalo za njegovo delo, je to svojo oporoko skrnil v izvod svoje knjige. Oporoka pa določa človeka, ki bi jo našel, za dediča njegove dragocene rastlinske zbirke in 20 tisoč funtov šterlingov v denarju. Ta nepričakovana dedščina je pripadla sedaj mladi dijakinji, katere starši so menili, da botanika ne more prehraniti človeka.

==

Skakajoči tank.

V severnoameriškem mestu Linden v državi New-Jersey so se vršili zadnje dni poskusi z vojnimi tanki, ki so dosegli hitrost nad 100 km na uro in premagali vse ovire. Skrivnost teh najnovejših tankov tiči v tem, da imajo kolesa in verige, katere je mogoče tekom par minut menjati in na ta način lahko skoči tank 2-4 metre visoko 9 m na dolgo.

==

Samo, če je treba.

Teta: »Na, otroci, ali tudi kaj molite v jutro, ko se zbudite?«

Franček: »Ne, samo zvečer. V jutro nas itak ni strah.«

==